

پیام شرکت‌کنندگان در پانزدهمین کنفرانس سازمان فدائیان (اقلیت) به رفقای هوادار و فعالان سازمان در داخل کشور

رفقای هوادار و فعالان سازمان!

پانزدهمین کنفرانس سازمان در شرایطی برگزار شد که رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی همچنان با بحران‌های متعددی در عرصه داخلی، منطقه‌ای و فرا منطقه‌ای دست به گریبان است. به‌رغم ادعاهای حسن روحانی و شرکای نزدیک وی پیرامون بهبود اوضاع اقتصادی، اقتصاد بیمار و نظام سرمایه‌داری حاکم، کماکان در یک بحران رکود - تورمی دست و پا می‌زند. تمام دروغ‌ها و جنجال‌های تبلیغاتی در وصف پایان رکود و رشد و رونق اقتصادی، برملا گشته است. بعد از توافق هسته‌ای که حلال تمام معضلات اقتصادی قلمداد شده بود وضعیت اقتصادی تا بدان حد وخیم شد که حتی چند وزیر کابینه روحانی نیز علناً از ادامه رکود و بحران سخن گفتند. وخیم‌تر شدن اوضاع اقتصادی و بدتر شدن وضعیت معیشتی توده‌های کارگر، معلمان، پرستاران و دیگر اقشار زحمتکش، پنهان‌کردنی نیست. افزایش مداوم قیمت‌ها و نرخ بالای تورم، در مقایسه با سطح نازل حقوق‌ها و دستمزدها کارگری که از یک سوم خط فقر هم کمتر است، قدرت خرید طبقه کارگر و اقشار زحمتکش را بیش از پیش کاهش داده است. اجرای سیاست‌های اقتصادی عمیقاً ضدکارگری موسوم به نتولیرال، دست سرمایه‌داران را در استثمار وحشیانه و بی‌حد و حصر کارگران، اخراج‌های گسترده و تحمیل شرایط شبه بردگی بر کارگران بازتر نموده و طبقه کارگر را به چهار میخ کشیده است. وضعیت معیشتی و فقرانه میلیون‌ها کارگر و اعضای خانواده‌های کارگری پیوسته وخیم‌تر شده است. ناتوانی کارگران در تامین معاش خانواده، زندگی را به مراتب دشوارتر و غیرقابل تحمل ساخته است. فریاد اعتراض کارگران علیه وضع موجود و برای تغییر آن از همه سو بلند شده و امواج کوبنده اعتصابات کارگری را شکل داده است.

رفقا!

جنبش کارگری در طی دو سال اخیر، به ویژه از لحاظ تشکلیابی و کمیت اعتراضات و اعتصابات کارگری، به نحو قابل توجهی رشد و ارتقا یافته است. بخش‌های بزرگی از کارگران که هر روز بیش از پیش به ضرورت اتحاد و تشکل‌پی‌برده و به تجربه آموخته‌اند و بیش از این می‌آموزند که طبقه کارگر سلاح دیگری جز تشکیلات ندارد، دارند خود را متشکل می‌سازند. اعتصابات فزاینده کارگران در سرتاسر کشور، که نشان‌دهنده ارتقاء تشکل‌یابی کارگران در سطح هر واحد، ارتقاء سطح آگاهی و اعتلای جنبش کارگری‌ست، نظام حاکم را نگران ساخته است. هر گام ولو کوچک پیشروی جنبش طبقاتی کارگران، خاری در چشم سرمایه‌داران و تهدیدی جدی علیه منافع طبقه حاکم است. جنبش کارگری، یگانه جنبش اجتماعی فعال تا به آخر پی‌گیر عرصه مبارزه علیه نظم موجود است. طبقه کارگر که هیچ رشته‌ای آن را به حفظ نظم موجود پیوند نمی‌دهد و یگانه دشمن پی‌گیر تمام نظم کنونی‌ست، طبقه‌ای که به لحاظ نقش و جایگاه خود در تولید، رسالت دگرگونی بنیادی نظم سرمایه‌داری و استقرار نظم سوسیالیستی را برعهده دارد، یگانه طبقه‌ای است که قادر است رژیم سرتاپا ارتجاعی و ضدکارگری حاکم را سرنگون سازد و توده‌های مردم ایران را برای همیشه از فقر و بدبختی و اسارت و بی‌حقوقی نجات دهد. مرتجعین و استثمارگران حاکم برای مقابله با جنبش طبقاتی اعتلاء‌یابنده کارگران و جلوگیری از رشد تشکل‌یابی در صفوف طبقه کارگر، موج جدیدی از سرکوب و ارباب علیه طبقه کارگر به راه انداخته‌اند. ارتجاع اسلامی بر این تصور است که با حبس و قتل کارگران پیشرو، تشدید سرکوب علیه فعالان کارگری و اخراج فله‌ای فعالان و سازمان‌دهندگان اعتصابات کارگری، قادر است کارگران را مرعوب و خاموش، و راه را بر مبارزات طبقه کارگر مسدود سازد. اما هزاران اعتراض و اعتصاب کارگری در سال‌های ۹۲ و ۹۳ و روند فزاینده آن در سال جاری نشان دهنده این واقعیت است که رژیم نه فقط قادر نیست موج مبارزات و اعتراضات طبقه کارگر را مهار کند، بلکه تشدید تضادها و بحران‌های داخلی و خارجی رژیم، فشارهای فزاینده اقتصادی، سیاسی و اجتماعی که بر کارگران و دیگر اقشار زحمتکش تحمیل نموده است، منجر به تشدید بیش از پیش نارضایتی و گسترش باز هم بیشتر اعتراضات و اعتصابات توده‌های زحمتکش و در راس آن طبقه کارگر خواهد شد.

رفقای هوادار و فعالان سازمان!

در شرایط کنونی تبلیغ و ترویج خط مشی انقلابی و مواضع کمونیستی سازما درمیان کارگران و زحمتکشان و مسأله سازماندهی از اهمیت فوق العاده زیادی برخوردار است. سازمان ما به عنوان یک

سازمان کمونیستی مدافع منافع و اهداف طبقه کارگر که برای برپایی انقلاب اجتماعی و حکومت شورایی کارگری مبارزه می‌کند، مهم‌ترین و اصلی‌ترین عرصه فعالیت خود را متشکل ساختن کارگران و کمک به سازمان‌یابی طبقه کارگر قرار داده است. وظیفه مقدم همه رفقای هوادار و فعالان سازمان، تلاش و فعالیت در راستای ایجاد تشکلهای طبقه‌ای کارگران است. از این رو گسترش واحدهای سازمانی و هسته‌های سرخ کمونیستی به عنوان سنگ بنای حزب طبقه‌ای کارگران، از اهم وظایف ماست. ایجاد هسته‌های سرخ به ویژه در کارخانه‌ها و موسسات بزرگ با اهمیت استراتژیک، که کار و فعالیت صبورانه تشکیلاتی در میان کارگران از ملزومات آن است، حائز اهمیت جدی است. تحقق اهداف کمونیستی و آزادی‌خواهانه سازمان در گرو تشکل و آگاهی طبقه کارگر است. هسته‌های سرخ کمونیستی را در میان کارگران و زحمتکشان، در کارخانه‌ها و محلات و در محل کار و زندگی ایجاد کنیم.

وظیفه مهم دیگر ما در لحظه حاضر، ایجاد و توسعه کمیته‌های مخفی کارگری است که در برگیرنده پیشروترین، آگاه‌ترین و فعال‌ترین کارگران‌اند. برای سازمان ما که خواهان براندازی نظم حاکم و استقرار فوری یک حکومت شورایی کارگری است، کمیته‌های مخفی کارخانه بویژه از آن جهت حائز اهمیت‌اند که در شرایط انقلابی و اعتلای سیاسی جنبش کارگری، ارگان‌های حاضر و آماده برای ارتقاء به کمیته‌های اعتصاب و شوراهای کارگری هستند. نیازی به گفتن نیست که در کنار این تشکلهای مخفی و ضمن تلاش برای حفظ تشکلهای موجود و تحمیل آن بر رژیم، باید تشکلهای علنی پوششی از نوع تعاونی‌های کارگری، صندوق‌های همیاری و کمک متقابل، کلوب‌های ورزشی، سازمان‌های کوه‌نوردی و امثال آن را نیز ایجاد کرد و از هر امکان و فعالیت قانونی و نیمه قانونی و نیز تلفیق کار علنی و مخفی در راستای تشکلهای طبقه کارگر استفاده کرد.

رفقای هوادار و فعالان سازمان!

شرایط ویژه کنونی و سطح رشد جنبش کارگری وظیفه دیگری را نیز در دستور کار فعالان کارگری و کارگران پیشرو قرار می‌دهد. اگر اعتصابات مکرر و فزاینده کارگری در سرتاسر کشور، نقطه قوت و نشان پیشرفت جنبش کارگری و گویای وجود نوعی سازمانیافتگی در هر واحد مجزاست، اما جنبش کارگری از این ضعف در رنج است که این اعتصابات پراکنده و غیرسراسری است. غلبه بر این نقطه ضعف و گذار از اعتصابات پراکنده به اعتصابات سرتاسری، نیازمند ایجاد تشکلهای سراسری است! عملی‌ترین راه ایجاد چنین تشکلهایی، در گام نخست ایجاد تشکلهای سراسری در هر رشته تولید است. از این رو وظیفه مهم ما در لحظه کنونی، علاوه بر ایجاد هسته‌های سرخ و ایجاد و توسعه کمیته‌های مخفی کارگری، ایجاد کمیته‌های مخفی هماهنگی کارگران کارخانه‌های مختلف یک رشته تولیدی اند. این کمیته‌های مخفی هماهنگی، در حکم نطفه‌های ایجاد تشکل سرتاسری در هر رشته تولید است و زمینه‌ها و شرایط گذار اعتصابات پراکنده به اعتصابات سراسری را فراهم می‌سازند. عملی شدن این مهم، نیازمند ابتکار عمل، همراهی و اتحاد با دیگر فعالان کارگری و کارگران پیشرو است که ما باید پیشگام پاسخ‌گویی به این نیاز حیاتی جنبش کارگری باشیم.

یکی دیگر از موانع بزرگی که امروز بر سر راه رشد و اعتلا جنبش انقلابی طبقه کارگر قرار دارد، حضور گرایش اصلاح‌طلبی و رفورمیستی در میان توده‌های مردم و درون جنبش کارگری است. رفقای هوادار و فعالان سازمان بایستی در همراهی با سایر انقلابیون و پیشروان جنبش کارگری، مبارزه‌ای همه جانبه را علیه این گرایش که به طرق مختلف سعی نموده در جنبش‌ها اجتماعی از جمله جنبش کارگری نفوذ کند و آن را به کج راه بکشاند، سازمان داده و به طور مستمر و پی‌گیر آن را افشا و منفرد سازند.

رفقای هوادار و فعالان سازمان!

ما شرکت‌کنندگان در پانزدهمین کنفرانس سازمان فدائیان (اقلیت)، بار دیگر بر تلاش و بیکاربی‌امان شما علیه نظم ارتجاعی و استثمارگر حاکم و مبارزه در راه آرمان‌های سوسیالیستی طبقه کارگر ارج می‌نهمیم. ما همچنین همبستگی عمیق و رفیقانه خود را با شما رفقای که به‌رغم شرایط سرکوب و خفقان، با وفاداری به اهداف و آرمان‌های کمونیستی فدائیان اقلیت، و برای تحقق این آرمان‌ها پنجه در پنجه دشمن طبقه‌ای افکنده‌اید، اعلام می‌داریم و با تقدیم بهترین درودهای سرخ و آتشین، دست یکایک شما را با عشق و صمیمیت می‌فشاریم.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی - برقرار باد حکومت شورایی
زنده باد آزادی - زنده باد سوسیالیسم
شرکت‌کنندگان در پانزدهمین کنفرانس سازمان فداییان (اقلیت)
مهرماه ۱۳۹۴